

**พระราชบัญญัติ**  
**ป้องกันการกระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ พ.ศ. 2511**

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.  
ให้ไว้ ณ วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2511  
เป็นปีที่ 23 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ พ.ศ. 2511”

มาตรา 2<sup>1</sup> พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า ผู้รับขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศโดยทางเรือที่มีระวางบรรทุกไม่น้อยกว่าหนึ่งพันเมตริกตันหรือผู้ทำการแทน

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ทำความตกลงกับผู้ขนส่งให้ทำการขนส่งสินค้า ขาออกทางเรือ

“เงินส่วนลดที่กักไว้” หมายความว่า เงินส่วนลดจากค่าระวาง ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และหมายความรวมถึงเงินรางวัลหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่ผู้ขนส่งสัญญาโดยตรงหรือโดยปริยายว่าจะจ่ายหรือให้แก่ผู้ส่งออก แต่ยังคงไว้จนกว่าผู้ส่งออกได้ปฏิบัติตามสัญญา

ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ส่งออกใช้เรือของผู้อื่นนอกจากที่ผู้ขนส่งระบุให้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ขนส่งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

---

<sup>1</sup>รก.2511/54/365/18 มิถุนายน 2511

(1) เข้าเป็นคู่สัญญาหรือทำความตกลงโดยตรงหรือโดยปริยายกับผู้ส่งออก โดยจงใจ ให้ผู้ส่งออกรายใดรายหนึ่งเสียเปรียบเกี่ยวกับการรับระวางบรรทุก อัตราค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือการให้บริการอย่างอื่น

(2) ปฏิเสธไม่ยอมรับบรรทุกสินค้าของผู้ส่งออกรายใดรายหนึ่งเพราะผู้ส่งออกได้ใช้เรือของผู้ขนส่งรายอื่น

มาตรา 5 ห้ามมิให้ผู้ขนส่งกำหนดให้มีเงินส่วนลดที่กักไว้โดยตรงหรือ โดยปริยายเกินร้อยละสิบของเงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออก และมีให้กักเงินส่วนลดเกินสองเดือนนับแต่วันสิ้นเดือนที่มีการชำระเงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออก ในกรณีที่มีการกักเงินส่วนลด จะต้องมิสัญญาเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ขนส่งและผู้ส่งออก และระบุข้อความดังกล่าวข้างต้นด้วย

ในกรณีที่ถึงกำหนดชำระเงินส่วนลดที่กักไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ขนส่งต้องชำระเงินนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด

มาตรา 6 ภายใต้บังคับมาตรา 5 อัตราเงินที่ผู้ขนส่งเรียกเก็บจากผู้ส่งออก อัตราเงินส่วนลดที่กักไว้ กำหนดเวลาการกักเงินส่วนลดที่กักไว้ เงื่อนไขและความรับผิดชอบอื่น ในสัญญา สำหรับสินค้าชนิดเดียวกันและในเที่ยวเรือเดียวกัน ต้องเป็นอย่างเดียวกันสำหรับ ผู้ส่งออกทุกราย

มาตรา 7 ให้ผู้ขนส่งซึ่งทำสัญญากับผู้ส่งออก กำหนดให้มีเงินส่วนลดที่กักไว้ภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รายงานรัฐมนตรีถึงแบบสัญญาที่ใช้กับผู้ส่งออก อัตราเงินที่ผู้ขนส่งเรียกเก็บจากผู้ส่งออก อัตราเงินส่วนลดที่กักไว้ กำหนดเวลาการกักเงินส่วนลดที่กักไว้ เงื่อนไขและความรับผิดชอบอื่นในสัญญา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ทำสัญญากับผู้ส่งออกแรก

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับข้อความที่ต้องรายงานรัฐมนตรี ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขนส่งรายงานรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ขนส่งขึ้นอัตราค่าระวางสำหรับสินค้าใด เว้นแต่จะได้ชำระเงินส่วนลด ที่กักไว้สำหรับสินค้านั้นแก่ผู้ส่งออกทุกรายให้เสร็จสิ้นก่อนถึงวันใช้บังคับอัตรา ค่าระวางที่เปลี่ยนแปลงใหม่

มาตรา 9 เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าได้มีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ขนส่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบเอกสารได้ตามความจำเป็น

มาตรา 10 หนังสือเรียกตามมาตรา 9 (1) ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกก็ได้

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ชอบที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน และถ้าบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ให้วางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีและอยู่หรือทำงาน ในบ้านเรือน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นได้

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบ แต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทนและมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกยังอยู่ ณ ที่นั้น แต่มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือเรียกไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานนั้น

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว

มาตรา 11 ในการปฏิบัติการตามมาตรา 9 (2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 12 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 4 มาตรา 5 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 13 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 14 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 15 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้ถ้อยคำ ชัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

**หมายเหตุ** เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการ  
ป้องกันการกระทำบางอย่างอันกระทบถึงการขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศทางเรือ ฉะนั้น เพื่อให้การ  
ส่งสินค้าขาออกทางเรือเป็นไปด้วยดี จึงสมควรตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้